

আমাৰ সমাজ জীৱনত বিশেষভাৱে সক্ষম বা দিবাংগসকলে এক বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। এই পাঠটিত তিনিগৰাকী দিবাংগৰ চমু জীৱন-গাঁথা আলোচনা কৰা হৈছে। তাৰে দুগৰাকী নাৰী আৰু এজন পুৰুষ। নাৰী দুগৰাকীৰ এগৰাকীয়ে হাত দুখন নোহোৱাকৈয়ে পৃথিৱীৰ পোহৰ দেখিছে আৰু আন গৰাকীয়ে দুঘটনাত পতিত হৈ দুয়োখন হাত হেৰুৱাবলগীয়া হৈছে। আনহাতে, পুৰুষজন জন্মৰে পৰা মুকবধিৰ। অৰ্থাৎ তেওঁ কাণেৰেও নুশুনে, ক'বও নোৱাৰে। কিন্তু সকলো প্ৰতিকূল অৱস্থাক নেওচি বাস্তৱ পৰিস্থিতিৰ মুখামুখি হৈ তেওঁলোক জীৱন-যাত্ৰাত আগবাঢ়ি গৈছে। এই তিনিগৰাকী ব্যক্তিৰ সাক্ষাৎকাৰৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ মানসিক দৃঢ়তাৰ কথা পাঠটিত প্ৰতিপন্ন কৰা হৈছে।

প্ৰিলি গগৈ (১)

প্ৰশ্নকৰ্তা : নমস্কাৰ, আজি আপোনাৰ লগত চিনাকি হ'বলৈ আহিছোঁ।

প্ৰিলি গগৈ : নমস্কাৰ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : আপুনি এই জীৱন সংগ্ৰামত শাৰীৰিক প্ৰতিকূলতাকো নেওচি আজি নিজকে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছে। জন্মৰ পৰাই আপুনি কেনেদৰে এই সংগ্ৰামৰ মুখামুখি হৈছিল?

প্ৰিলি গগৈ : জন্মৰে পৰাই মোৰ দুয়োখন হাত নাছিল। কিছুমান লোকে মোক সমমৰ্মিতাৰে আঁকোৱালি লৈছিল। আন কিছুমানে আকৌ মোক অমংগলীয়া বুলি গণ্য কৰিছিল।

প্ৰশ্নকৰ্তা : বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰোঁতে কিবা বাধা-বিবাদৰ সন্মুখীন হৈছিল নেকি?

প্ৰিলি গগৈ : হৈছিল। এখন বিদ্যালয়ে মোক নামভৰ্তি কৰিবলৈ দিয়া নাছিল। কেৱল সোণাৰীৰ 'ৰজাঢাপ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়'ৰ কৰ্তৃপক্ষই মোক আঁকোৱালি লৈছিল।

প্ৰশ্নকৰ্তা : বিদ্যালয়ত আপুনি কেনেকৈ লিখিছিল?

প্ৰিলি গগৈ : ভৰিৰেই লিখি মই মোৰ শিক্ষা জীৱন আৰম্ভ কৰি 'সোণাৰী জাতীয় বিদ্যালয়'ৰ পৰা প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হওঁ। পাছত উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাৰ দেওনাও পাৰ হৈ বৰ্তমান 'কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়'ত স্নাতক পৰ্যায়ত অধ্যয়ন কৰি আছোঁ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : আজৰি সময়ত আপুনি কি কৰি ভাল পায়?

প্ৰিন্সি গগৈ : মই ভৰিৰ আঙুলিৰ জৰিয়তে ছবিও অংকন কৰোঁ আৰু ছবি অঁকাৰ এটা প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰও খুলিছোঁ। তদুপৰি, মই গান গাই মনৰ দুখ কিছু পাতলাওঁ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : বাৰু, এতিয়া আপোনালোকৰ অৰ্থনৈতিক দিশটোৰ বিষয়ে অলপ ক'বনে?

প্ৰিন্সি গগৈ : আগতে অৰ্থনৈতিক অৱস্থা বৰ স্বচ্ছল নাছিল। অতিশয় কষ্টৰ মাজেৰে জীৱন অতিবাহিত কৰি মই এতিয়া গুৱাহাটীৰ 'নেমকেয়াৰ হাস্পাতাল'ৰ অভ্যৰ্থনা কক্ষত কৰ্মৰত।

প্ৰশ্নকৰ্তা : সংগ্ৰামেই আপোনাৰ জীৱন লগৰী। বাৰু, দিব্যাংগসকলক আপুনি কিবা ক'ব নেকি?

প্ৰিন্সি গগৈ : জীৱনৰ গতিপথত নানা বাধা-বিঘিনি থাকিবই। সেইবোৰ নেওচি আগবাঢ়ি যোৱাটোৱেই হ'ল মূল কথা। মই তেনে চিন্তাৰে আগবাঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ আৰু আনকো আগবাঢ়িবলৈ অনুৰোধ জনাইছোঁ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : আপোনাৰ দৃঢ় মনোবলৰ শলাগ লৈছোঁ। আপোনালৈ শুভ কামনা জনাই আজিলৈ বিদায় লৈছোঁ।

প্ৰিন্সি গগৈ : ধন্যবাদ।

জুলী বৰুৱা (২)

প্ৰশ্নকৰ্তা : নমস্কাৰ, এটা অনাকাঙ্ক্ষিত বাছ দুৰ্ঘটনাত আপুনি পতিত হৈছিল। যাৰ বাবে আপুনি চিৰদিনলৈ এক শাৰীৰিক প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'বলগা হ'ল। সেই দুৰ্ঘটনাটোৰ বিষয়ে অলপ ক'বনে?

জুলী বৰুৱা : হয়, গুৱাহাটীৰ পৰা লখিমপুৰৰ ঘৰলৈ গৈ থকা অৱস্থাত বাছ দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ মই মোৰ দুয়োখন হাত হেৰুৱাইছিলোঁ।

হাত দুখন হেৰুৱাই প্ৰথমে মই বৰ অসহায় অনুভৱ কৰিছিলোঁ। এক সীমাহীন বিষাদ বেদনাই মোক আৱৰি ধৰিছিল। মই চকুৰে ধোঁৱা-কোঁৱা দেখিছিলোঁ। নানা চিন্তাই মোক জুমুৰি দি ধৰিছিল।

প্ৰশ্নকৰ্তা : এনে দুখৰ মাজতো হেনো আপুনি কবিতা লিখিছিল?

জুলী বৰুৱা : হয়, মই লিখা কবিতা এটাৰ শিৰোনামা আছিল —

‘আপোনাৰ দৰে মোৰো দুখন হাত আছিল’

প্ৰশ্নকৰ্তা : কবিতাটোৰ এফাকি গাই শুনাব নেকি?

জুলী বৰুৱা : ‘আপোনাৰ দৰে মোৰো দুখন হাত আছিল।

যি দুহাতেৰে সাজিছিলোঁ বালিঘৰ,

মাৰ চাদৰৰ আঁচল ফালি খেলিছিলোঁ দৰা-কইনা

আৰু আলফুলে ধৰিছিলোঁ নানাৰঙী পখিলা’।

প্ৰশ্নকৰ্তা : শুনি ভাল লাগিল। আপোনাৰ এনে দৃঢ় মনোবলৰ উৎস কি?

জুলী বৰুৱা : মানুহৰ অকুণ্ঠ মৰম মোৰ অনুপ্ৰেৰণাৰ উৎস। দুৰ্ঘটনাৰ পূৰ্বে আন এশগৰাকী ছোৱালীৰ দৰে ময়ো নিজৰ সপোনৰ মাজত মগ্ন আছিলোঁ। দুৰ্ঘটনাৰ পাছত মোৰ জীৱনৰ লক্ষ্য সলনি হৈ গ’ল আৰু এতিয়া মই অনাদৰ অৱহেলাৰ মাজত জীয়াই থকা দিব্যাংগসকলৰ বাবে ইতিবাচক কিবা এটা কৰিম বুলি ভাবিছোঁ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : আপুনি কি কৰিম বুলি ভাবিছে, বুজাই ক’ব নেকি?

জুলী বৰুৱা : তেওঁলোকৰ বাবে মই এজোপা বৰ গছ হৈ ছাঁ দিব বিচাৰোঁ। অৰ্থাৎ, তেওঁলোকৰ বাবে অন্ন, বস্ত্ৰ আৰু আৱাস নিশ্চিত কৰাৰ সপোন দেখোঁ। তেওঁলোকৰ সম্ভাৱনাক সাক্ষাৰ ৰূপ দিয়াৰ মোৰ এক পৰিকল্পনা আছে।

প্ৰশ্নকৰ্তা : বৰ ভাল কথা। মই আপোনাক আৰু দুটামান কথা সুধিব খোজোঁ। আপুনি এই কৃত্ৰিম হাতখনেৰে লেখা-মেলা কৰোঁতে অসুবিধা নাপায়নে?

জুলী বৰুৱা : বিশেষ নেপাওঁ, মোৰ অভ্যাস হৈ গৈছে।

প্ৰশ্নকৰ্তা : জীৱিকা নিৰ্বাহৰ বাবে আপুনি বৰ্তমানে কি কৰি আছে?

জুলী বৰুৱা : মই অসম চৰকাৰৰ তথ্য আৰু জন-সংযোগ বিভাগত সহকাৰী গৱেষণা বিষয়াৰূপে বৰ্তমান কৰ্মৰত।

প্ৰশংসকৰ্তা : এই অদম্য সাহস আৰু মনোবলৰ বাবে আপুনি সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসাৰ পাত্ৰ। আপোনাক
অশেষ ধন্যবাদ।

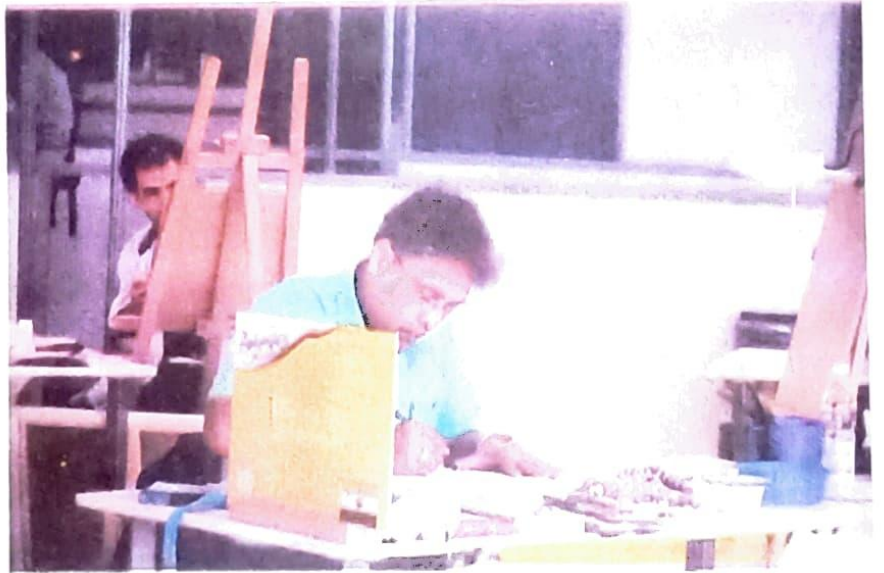
জুলী বৰুৱা : ধন্যবাদ।

সংগ্ৰামজ্যোতি চৌধুৰী (৩)

গুৱাহাটীত থকা সংগ্ৰামজ্যোতি চৌধুৰী জীৱন সংগ্ৰামৰ এগৰাকী অক্লান্ত সৈনিক। তুলিকাৰ
ষাদুৰে একোটা বিষয়ক জীৱন্ত কৰি তোলা সংগ্ৰামজ্যোতি এজন মুকবধিৰ যুৱক। তেওঁ এখনৰ
পাছত আন এখন চিত্ৰ বৰ্ণময় আৰু প্ৰাণৱন্ত ৰূপত অংকন কৰি নিজৰ বিৰল প্ৰতিভাৰ পৰিচয়
দিছে। তেওঁৰ প্ৰতিভাৰ উমান ল'বলৈ আমি তেওঁৰ মাতৃৰ সহায় ল'ব লগা হৈছিল।

‘গুৱাহাটীৰ আৰ্টিষ্ট গীল্ড’ত তেওঁ চাৰুকলাৰ পাঁচবছৰীয়া ডিপ্লোমা লাভ কৰাৰ পাছত
নিজাবৰীয়াকৈ ‘চিত্ৰাংকন কলাকেন্দ্ৰ’ খোলে। তাত তেওঁ চিত্ৰকলাৰ শিক্ষাদান কৰে।
সংগ্ৰামজ্যোতিক সফল চিত্ৰশিল্পী
হিচাপে গঢ় দিয়া আৰু প্ৰতিষ্ঠা
কৰাত মাতৃ শ্ৰীমতী আইমণি
চৌধুৰীৰ ভূমিকা অপৰিসীম।

সংগ্ৰামজ্যোতিয়ে এতিয়ালৈকে
বিভিন্ন চিত্ৰাংকন প্ৰতিযোগিতাত
অংশগ্ৰহণ কৰি সৰ্বভাৰতীয়
পৰ্যায়ত অনেক বঁটা লাভ কৰিছে।
আনহাতে, পঞ্চম ভাৰতীয় কলা
প্ৰতিযোগিতাত দিব্যাংগসকলৰ

জীৱন সমৃদ্ধিৰ শিতানত তেওঁ প্ৰথম পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। তদুপৰি, ৰাষ্ট্ৰীয় সংহতিক কলাৰ
মাধ্যমত মুৰ্ত্ত কৰিবলৈ আয়োজিত কৰা কলা প্ৰদৰ্শনীত অংশগ্ৰহণ কৰি তেওঁ ভূয়সী প্ৰশংসা
অৰ্জন কৰিছে।

তেওঁৰ কলাকৃতিয়ে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়তো বিশেষকৈ জাপান, ফ্ৰান্স আদি দেশত সমাদৰ
লভিবলৈ সক্ষম হৈছে।

সংগ্ৰামজ্যোতিৰ প্ৰবল আত্মবিশ্বাস আৰু অতুলনীয় কলা-কীৰ্তিত আমি সকলো গৌৰৱান্বিত।

জানো আহা

- দিব্যাংগ মানে অক্ষম নহয়; তেওঁলোক অন্য ধৰণে সক্ষম।
- সকলো দিব্যাংগ বা বিশেষভাৱে সক্ষম লোক প্ৰাণৱন্ত আৰু মৌলিক শক্তিৰ অধিকাৰী।
- বাধাগ্ৰস্ততা বা দিব্যাংগ বিষয়টো পুতৌ বা সহানুভূতিৰ বিষয় নহয়; ই হ'ল মানৱ অধিকাৰ আৰু সামাজিক সহ-অৱস্থানৰ লগত জড়িত বিষয়।
- শাৰীৰিক বা মানসিক দুয়োক্ষেত্ৰতে বিশেষভাৱে সক্ষম লোকৰ স্থিতি অতি স্বাভাৱিক বুলি মানি ল'লেহে দিব্যাংগসকলৰ প্ৰতি সুবিচাৰ কৰা হ'ব।
- দিব্যাংগসকলৰ বাবে বাধামুক্ত পৰিৱেশ গঢ়ি তোলাটো অতি প্ৰয়োজন।
- তথ্য, দৃষ্টিভংগী আৰু পৰিৱেশ ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত দিব্যাংগসকল যি প্ৰতিবন্ধকতাৰ সন্মুখীন হয় তাক উপলব্ধি কৰি আঁতৰ কৰিব লাগিব।

ক্ৰিয়া-কলাপ

ক—পাঠভিত্তিক ক্ৰিয়া

১। পাঠটোৰ তিনিওটা খণ্ড মনোযোগেৰে পঢ়া আৰু তলৰ প্ৰশ্নবিলাকৰ উত্তৰ দিয়া।

- (ক) সৰুকালত প্ৰিন্সি গগৈয়ে ওচৰ-চুবুৰীয়া আৰু সমাজৰ পৰা কেনে ব্যৱহাৰ পাইছিল?
- (খ) বিদ্যালয়ত নাম ভৰ্তি কৰোঁতে প্ৰিন্সি গগৈ কি সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিল?
- (গ) পঢ়া-শুনাৰ লগতে প্ৰিন্সি গগৈৰ কি কি বিষয়ত ৰাপ আছে?
- (ঘ) দুৰ্ঘটনাত পতিত হোৱাৰ পাছত জুলী বৰুৱাৰ মনত কি ভাব জাগি উঠিছিল?
- (ঙ) সংগ্ৰামজ্যোতিয়ে ক'ত চিত্ৰকলাৰ প্ৰাৰম্ভিক শিক্ষা লাভ কৰিছিল?
- (চ) সংগ্ৰামজ্যোতি কি বিষয়ত পাৰদৰ্শী?

(ছ) 'আপোনাৰ দৰে মোৰো দুখন হাত আছিল'—কবিতাটি কোনে ৰচনা কৰিছিল? উত্তৰ লিখা।

২। (ক) কোনখন বিদ্যালয়ে প্ৰিন্সি গগৈক আঁকোৱালি লৈছিল?

(খ) 'এজোপা বৰগছ হৈ ছাঁ দিব বিচাৰোঁ'।

— ইয়াত জুলি বৰুৱাই কাক আৰু কিয় ছাঁ দিব বিচাৰিছে?

৩। সংগ্ৰামজ্যোতিয়ে বৰ্ণময় আৰু প্ৰাণৱন্ত ৰূপত চিত্ৰ অংকন কৰি নিজে কেনেকৈ সফলতা অৰ্জন কৰিলে সেই বিষয়ে লিখা।

খ—ভাষা অধ্যয়ন (ব্যৱহাৰিক ব্যাকৰণ)

৪। বিপৰীতৰ্থক শব্দ লিখা।

এন্ধাৰ, সফল, স্বাভাৱিক, জাগ্ৰত, অমংগল, সক্ষম, আনুষ্ঠানিক।

৫। যুৰীয়া শব্দবোৰ পাঠৰ পৰা বিচাৰি লিখা।

৬। বাক্য ৰচনা কৰা।

আনুষ্ঠানিক, গতিপথ, প্ৰচেষ্টা, যন্ত্ৰণা, কৰ্তব্য, প্ৰশংসা

গ—জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

৭। আত্মবিশ্বাসে যে মানুহক জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা দিয়ে সেই কথা পাঠৰ সহায়ত বুজাই লিখা।

দিব্যাংগসকলৰ সৰ্বাংগীণ উন্নতিৰ বাবে অসম, সৰ্বশিক্ষা অভিযান মিছনে লোৱা কেইটামান পদক্ষেপৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰা হ'ল—

- দিব্যাংগ বা বিশেষভাৱে সক্ষম শিশু চিনাক্তকৰণ
- বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰণ
- সমল শিক্ষক নিয়োগ
- বিশেষভাৱে সক্ষম ছাত্ৰীক বৃত্তি প্ৰদান
- দৃষ্টি বাধাগ্ৰস্তসকলৰ বাবে ব্ৰেইল পাঠ্যপুথি, ব্ৰেইল শিক্ষণ-শিকন সামগ্ৰী যোগান
- সহায়ক সা-সঁজুলি, যেনে- শ্ৰৱণযন্ত্ৰ, হুইল চেয়াৰ, তিনিচকীয়া চাইকেল, ফেন ইত্যাদি বিতৰণ।

জানো আহা

প্ৰিন্সি, জুলী আৰু সংগ্ৰামজ্যোতিৰ দৰে শিলচৰৰ উদাৰবন্দৰ পংকজ চক্ৰৱৰ্তীও তেনে এজন দিব্যাংগ লোক। দৃষ্টিহীন যদিও তেখেত একেধাৰে সুৰকাৰ, গীতিকাৰ আৰু গায়ক। তেখেতে 'নজৰুল মেমোৰিয়েল মিউজিক একাডেমি' প্ৰতিষ্ঠা কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সাংস্কৃতিক দিশত আগবঢ়াই নিয়াত আগভাগ লৈছে। সংগীতক পেছা আৰু নিচা হিচাপে লোৱা পংকজ চক্ৰৱৰ্তীয়ে 'কবি সুৰদাস সন্মান' লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমৰ মাননীয় ৰাজ্যপালে তেখেতক এই সন্মান প্ৰদান কৰে।

৮। বিশেষভাৱে সক্ষম বা দিব্যাংগসকলৰ প্ৰতি থকা অৱহেলাৰ মনোভাৱ আঁতৰ কৰিবলৈ তুমি কি কি কৰিবা লিখা।

কেইটামান জানিবলগীয়া কথা

- ৩ ডিচেম্বৰত 'আন্তৰ্জাতিক অক্ষম-ব্যক্তিৰ দিৱস' পালন কৰা হয়।
- '১৯৯৫ চনৰ আইন' অনুসৰি বিশেষভাৱে সক্ষম ব্যক্তিয়ে আন ব্যক্তিৰ সমানে সুযোগ, সুৰক্ষা, অধিকাৰ লাভ কৰিব আৰু সকলোতে অংশগ্ৰহণ কৰিব পাৰিব।
- ৩% ভূমি বিশেষভাৱে সক্ষম ব্যক্তিৰ বাবে সংৰক্ষিত থাকিব।
- ৮০% শতাংশতকৈ অধিক অক্ষমতা থকা ১৮ বছৰৰ উদ্ধৰ লোকৰ বাবে 'ইন্দিৰা গান্ধী জাতীয় অক্ষমতা পেন্সন আঁচনি'ৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।
- '২০০৬ বিশেষভাৱে ৰাষ্ট্ৰীয় সক্ষম লোকৰ সুৰক্ষা নীতি' অনুসৰি অক্ষমতাৰ প্ৰতিৰোধ, সুৰক্ষাৰ উপায়, অক্ষম নাৰী আৰু শিশু আদিৰ সংস্থাপন আৰু সুৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

ঘ—প্ৰকল্প

- ৯। ধৰা, তোমাৰ বিদ্যালয়ত ছাত্ৰ এজনে ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ত সংগীত প্ৰতিযোগিতাত পুৰস্কৃত হৈছে। তেওঁৰ এই সফলতাৰ কথা জানিবলৈ তুমি তেওঁৰ সাক্ষাৎকাৰ কেনেকৈ ল'বা তাৰে এটা আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰা।
- ১০। শিক্ষা-দীক্ষা, খেলা-ধূলা, সৃষ্টিশীল সাহিত্য, ছবি অঁকা আদিত পাৰদৰ্শিতা দেখুওৱা দিব্যাংগ লোকৰ তথ্য সংগ্ৰহ কৰি শ্ৰেণীকোঠাত পঢ়ি শুনোৱা।

এওঁলোকৰ লগত আমিও সহযোগ কৰোঁ আহা —

